

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

8. ARGANG

15. AUGUST 1936

NUMMER 15.

Fra arbeidet i Congo

Tshene Mangai Etat sur Kasai Congo Belge.

Til Misjons-Røsten!
Vil gjennom «Røsten» få lov å sende alle våre kjære venner en liten hilsen fra fra B. Congo.
Vi er friske og alt er vel. Gud er god mot oss, han oppholder oss til legem og sjel — nåde over nåde.

Nu har vi vår vintertid her, men den eneste forandring vi kan merke er, at det er litt kjøligere om natten og om morgenen; ellers er det omtrent like varmt året rundt. Dette kalles for «tørkeperioden» og varer omtrent fire måneder. I denne tid skifter trærne løv og det regner litt og intet. Dog er det ikke likt i alle tørkeperioder. Ifjor hadde vi ikke regn i tre måneder og alt blev så å si plaget av tørken. Men i år har det vært meget bedre. Vi har hatt en litt regnskur av og til, og dette frisker op luften så behagelig.

For fjorten dager siden hadde vi et kraftig regnskyll som varte omkring en time. Men det kom med en kraftig storm som gjorde ikke så liten skade her på stasjonen. Et stort jensehus blev jevnet med jorden og en mengde med banantrær og papaitrær blev nedbrekt. På et stort træ som står nær vårt hus, blev en av de største grenene brukt av som det skulde vært en liten trepinne. Men alt dette er nu ikke så meget å snakke om mot det triste ulykkestilfelle som vi nettopp har hatt her, hvor en kvinne blev drept under et jordsras.

For tiden bygges her et hus, som skal rumme et hundre og seksti gutter. Byggematerialene er soltørret sten, som man lager av en slags rød lere. Denne hentes nede i skogen og til dette arbeide brukes — for det meste — bare kvinner som bærer denne «pottetotts», som den kalles, i store kurver.

Under arbeidet med å fylle sin kurv var det denne kvinne fikk raset over sig. Hun var alene der nede da og blev først funnet lenge efter at det var blitt mørkt. Hun hadde to små barn, som gråt så sårt for mamma sin. Ja denne verden byr på megen sorg og nød. Men vi venter efter Hans lefte, en ny himmel og en ny jord, hvor all sorg og nød er borte, og der er vårt rette fedreland. «Halleluja!»

Når vi leser i M.-Røsten beretninger fra misjonærer i andre land om hvor folket lider av hunger og kulde, så må vi takke Gud for at våre folk har det meget godt hvad disse ting angår. Så lenge som vår gode Gud gir regn og sol, så tror jeg knapt at dette folk behøver å lide hverken av hunger eller kulde. Deres folk, for det meste, vokser i jor-

den året rundt. Men hvad det åndelige angår, så er det stort sett dessverre temmelig mørkt. Men vi er glad for at der er mange som har kommet ut fra mørket og inn i Guds underfulle lys.

Men så mange, mange er igjen som sjelden og aldri har hørt det vidunderlige frelsens budskap, og arbeiderne er så såre få.

Jeg var i Mangai i forrige uke da jeg hadde et ærinde dit. Det er nemlig der både post og handelsmann bor og ligger på bredden av den nokså store Kasai-fjord. Her var det vi landet for to og et halvt år siden — jeg stod lenge og så ut over floden og tanken gikk tilbake til den dag da vi stod ombord i flodboten og nærmet oss dette sted og halvt engstelige så op mot dette øde og tenkte: Mon hvad vil fremtiden bringe. Ja, mangt og meget har forandret sig siden den gang.

Men Jesus er den samme enn — forblir og er den beste venn. Hans nåde av ingen vekslings vet, den er i fra evighet.

På denne tur fikk jeg anledning til å ha mange møter rundt om i byene da jeg tok fem dager til turen. Vi hadde mange velsignede stunder om Guds ord, selv om

tilhørerskaren ikke alltid var så stor. Og Gud vil selv se til at hans ord ikke vender tomt tilbake. Jeg delte ut en del av Johannes Evangelium til dem som jeg traff på som kunne lese.

Her om dagen kom en mann her fra stasjonen hen til mig og sa, at han hadde truffet på en mann fra den og den by, som fortalte ham at han hadde fått en bok av mig. Og siden han begynte å lese i den så var han blitt så stygg og feil og så full av synd, men nu vilde han tro på Jesus som han leste om i boken og han håpet at denne Jesus vilde frelse ham.

Jesus sier at en sjel er mere verd enn hele verden. Om det skulde bare være denne ene sjel som blev vundet for himlen ved vår forkynnelse, så var vårt komme til Congo rikelig betalt. Ja, en sjel er kostbar i Herrens øine og vi må lære å regne som han. Himlen settes i bevegelse når en synder omvender sig.

Når vi ikke har anledning til å reise rundt og besøke byene, så hjelper vi til her på stasjonen så godt vi kan, både med møter og annet arbeide. Her er flere hundre mennesker på stasjonen og således rik anledning til å vidne om Gud. Vi venter på at Herren vil sende en vekkelse i blandt oss, så alle disse som har hørt Guds ord og lært å lese måtte få

har handelsreisendes kristelige forening tatt op arbeidet, det er allerede utlagt 1000 bibler. Hottellene stiller sig meget velvillig, ja her i landet er anmodningene fra hotellene så mange at foreningen har ikke penger nok til å etterkomme dem!

Baptistene i Amerika.

Ifølge siste års statistikk for øket baptistene sitt medlemsantallet sist år med 163,318 medlemmer. De kom som nr. 1 av de protestantiske samfund. Metodistene kom nest med 91,069 og så lutheranene med 86,088. Hvad medlemsantall angår kom baptistene også som nr. 1 idet de hadde 10,191,697. Metodistene hadde 9,067,561 og lutheranene 4,568,300, meddeler bladet «Misjonøren» i Chicago.

Jødernes lengsel efter den salvede.

En jødemisjonær A. Ajzeman, skriver i «Jewish Missionary Intelligence» følgende om jødernes lengsel efter Kristus:

Antallet av jøder som søker sannheten, er større enn hvad folk almindelig tenker. Nikodemus-ånden finnes ennu blandt jødene.

En aften banket der på min dor. En gammel jøde, iført klær som de ortodokse bruker, og med langt skjegg, trådte inn i mitt værelse. Efter at jeg hadde vist på ham i det hebraiske sprog, spurte jeg ham om hvad han an-

Herrens verk i Argentina

Takk for kr. 200.— som er mottatt fra min kasserer og som er innsamlet til bil. Ja, nu skulde det være godt å hatt bil så jeg kunne komme omkring litt mere.

Hadde jeg hatt penger nu kunne jeg antagelig fått kjøpt billig. Standard Oil Company selger sine biler nu herer jeg, for de flytter til Peru. Men det går nok som Gud vil og da er vi fornøid. «Misjons-Røsten» blir så ofte borte for mig så det må være noe feil et sted. (De sendes regelmessig fra oss. Red.)

Jeg sitter nu og skriver dette brev i en gresshytte på Pilcomayfjordens strandbredd. Har vært

opleve frelsen i Jesus Kristus, og bli født på ny. For uten at vi blir født på ny, kan vi ikke komme inn i Guds rike. Disse Jesu ord gjelder for alle tider og alle folkeslag.

Vil herved få lov å bringe en hjertelig takk til alle som er med og støtter oss i vårt arbeid, med bønner og midler. Og så vet dere, at vi skal heste i sin tid, om vi ikke går trette.

En hjertelig hilsen til alle Røstens lesere fra eders i Jesus Kristus forenede

Ruth, Aase og Jens Glittenberg.

her over 3 uker nu igjen. Vi bygger et lokale her, 23x23 meter stort og det skulde rumme endel. Til dags dato har vi hatt motene ute under algarobatrærne, men nu noen kvelder har det vært meget kaldt om kveldene. Jeg er blitt litt forkjølet, men ikke så meget. Her er meget influensa, men Gud har helbredt fra alle slags sykdomme.

Ja, vi har en herlig tid her nu og herlige møter. De priser Gud av hjertets lyst, dette folk og jeg synes det er herlig. Må Gud stadig føre dem fremover.

Her er ca. 500 som regner sig for å være frelste. Jeg fikk 3 sekker fulle av tobakkspiper og troilldomsgrøier av alle slag. De vil gjøre helt rent og vil være rene i liv, sjel og ånd. Det er herlig å høre denne skare, med oppløftede hender, prise hammet for frelsen full og fri. Ja, i sannhet det er herlig. Det er så gledelig at det opveier alle anstrengelser og forsakelser. Herrens store nåde er nok. Det er jo tungvint å reise hit, for det er 250 km. fra Embarcacion.

Vår skole er, som lokalet, ute under Algarobatrærne. Her sitter dem i sanden og skriver, fra gamle koner til små barn. De tegner bokstaver så godt de kan. Håper de må komme så langt at de kan lese sin bibel. Jeg har en Matakko-evangelist med sin familie her nu og muligens får jeg tid til å opta arbeide i Manuela Pedraja også, blandt indianerne der. Det er Idbas og Matakko-indianerne her, men der kan jeg nå Chrotti, Chulopis, Chiriguano-stammene også.

Ja, må Gud hjelpe oss i host-arbeidet.

Broderhilsen

Berger N. Johnson.

De svenske misjonærer utvist fra Etiopia.

Ved en tale den svenske utenriksminister holdt angående efterforskningen efter den svenske røde-kors-ambulans i Etiopia, oplyste han at marskalk Graziani har utvist alle svenske misjonærer i Etiopia. På Sveriges vegne har Englands charge d'affaires i Addis Abeba fremført en muntlig protest mot utvisningen.

Såvidt man vet er ingen andre misjonærer utvist.

Vær så snild

å sende inn stoff til bladet i god tid. Da red. blir ute på reiser en tid, tar det gjerne lengre tid enn vanlig å få stoffet ferdig. Stoff som ønskes inntatt i forstk. nr. må helst sendes 14 dager før bladet skal ut.

